

Lichevní soud Plzeň

(1918) 1919 - 1924 (1928)

INVENTÁŘ

EL NAD č. 10468

AP č. 460

Mgr. Miroslav Eisenhammer

Plzeň 2000

Obsah

I. Vývoj původce fondu.....	3
II. Vývoj a dějiny fondu.....	4
III. Archivní charakteristika fondu.....	5
IV. Stručný rozbor obsahu fondu.....	6
V. Záznam o uspořádání fondu a vyhotovení pomůcky.....	7
Inventární seznam.....	10
Základní údaje o fondu a pomůcce k němu.....	12

I. Vývoj původce fondu

První světová válka poznamenala obyvatelstvo českých zemí v mnoha směrech. Jedním z jejích typických projevů se stal nedostatek potravin a jiných životních potřeb. Přídělový systém nedokázal zajistit zásobování obyvatelstva a to bylo odkázáno na černý trh s cenami mnohonásobně převyšujícími oficiálně stanovené. Nejkriklavější případy předražování byly trestány i během války, po vzniku republiky však volání po spravedlnosti v tomto směru neustávalo, zejména proto, že ani po válce se zásobovací poměry příliš nezlepšily a případy požadování přemrštěných cen byly stále časté. Za účelem rychlého a efektivního potírání tohoto druhu kriminality byly proto zákonem č. 567/1919 Sb. z. a n. ze dne 17. října 1919 zřízeny při všech okresních a krajských soudech lichevní soudy. Tyto mimořádné trestní soudy organizačně spadaly pod soud, při kterém byly zřízeny, jako jeho samostatná oddělení. Neměly vlastní prezidiální registraturu, ale pro jejich potřeby vzniklo zvláštní kancelářské oddělení s vlastními spisovými pomůckami. Územní rozsah jejich pravomoci se kryl s územním rozsahem příslušného krajského soudu, v případě Lichevního soudu Plzeň šlo tedy o soudní okresy Blovice, Dobřany, Domažlice, Horšovský Týn, Hostouň, Kdyně, Klatovy, Kralovice, Manětín, Nepomuk, Nýrsko, Plánice, Plzeň, Poběžovice, Přeštice, Rokycany, Stod, Stříbro a Touškov (= Město Touškov).

Do kompetence lichevních soudů při krajských soudech patřily podle nařízení vlády č. 596/1919 Sb. z. a n. zločiny a přečiny podle zákona č. 568/1919 Sb. z. a n. ze dne 17. října 1919 o trestání válečné lichvy. Konkrétně šlo o případy předražování, překročení maximálních stanovených cen, zatajování zásob a úmyslného porušování dodávkové povinnosti. V praxi používal lichevní soud zejména v prvním roce svého působení pro posuzování zásobovacích prohřešků i starší zákonnou normu - císařské nařízení č. 131 z 24. března 1917.

O zločinech a přečinech zde rozhodoval senát složený z jednoho soudce z povolání a čtyř laických přísedících. V případě zločinu, na který se vztahoval trest vyšší než pět let odnětí svobody, se senát rozšiřoval o další dva soudce z povolání. Za účelem urychlení soudního řízení dával zákon lichevním senátům mimořádné právo konat v jasných případech hlavní přelíčení bez obžaloby, pouze na patřičně zdůvodněný návrh státního zástupce.

Lichevní soud při krajském soudu byl současně soudem odvolacím pro trestní příkazy vydávané předsedou okresního lichevního soudu i pro přestupky souzené okresními lichevními soudy a představoval v obou případech konečnou instanci, jejíž rozhodnutí bylo nezvratné. Trestní příkaz představoval mimořádný soudní nástroj, který dával předsedovi okresního lichevního soudu právo soudit bez obžaloby a hlavního přelíčení, pouze na základě jasně doloženého obvinění ty přestupky proti zákonu o lichvě, které by jinak spadaly do pravomoci správních úřadů. O odvolání z trestních příkazů rozhodoval odvolací senát lichevního soudu složený z předsedy a dvou laiků, v případě odvolání z přestupků se odvolací senát rozšiřoval o další dva laické přísedící.

Rozsáhlé zapojení soudců z lidu jako přísedících bylo výrazným specifickým rysem lichevních soudů. Předseda lichevního soudu jmenoval na návrh odborových nebo jiných profesních organizací vždy na dobu jednoho roku 24 přísedících, a to vždy po šesti ze čtyř skupin: obchodníků a živnostníků, zemědělců, dělníků a osob s pevným platem. Z vybraných osob bylo vytvořeno šest stálých senátů pro zločiny a přečiny a dvanáct senátů pro odvolání z přestupků. Lichevní soud trestal pro vyjmenované činy jak civilisty, tak i vojenské osoby.

Organizaci lichevních soudů, jejich řád a postup řízení před nimi stanovilo vládní nařízení č. 597/1919 Sb. z. a n. ze dne 11. listopadu 1919. Předsedu lichevního soudu jmenoval předseda nadřízeného sborového soudu na návrh přednosty soudu, při kterém byl lichevní soud zřizován. U lichevního soudu při krajském soudu v Plzni se stal předsedou rada zemského soudu Oldřich Kubelka, který tuto funkci vykonával po celou dobu existence lichevního soudu až do roku 1924. Pro rok 1920 byli z řad personálu krajského soudu k lichevnímu soudu přiděleni kromě předsedy ještě dva soudcové z povolání a dva jejich náhradníci, všichni čtyři ovšem souběžně vykonávali činnost i v jiných soudních odděleních. Od roku 1921 se lichevní soud dělil na oddělení pro zločiny a přečiny, vykazované jako soudní oddělení XVIII, a oddělení odvolací představující oddělení XIX krajského soudu. Oldřich Kubelka byl po této reorganizaci předsedou obou oddělení a personál lichevního soudu se rozšířil o jednoho soudce z povolání vykonávajícího funkci zástupce předsedy. Počet soudců tak stoupl z pěti na šest a tento počet se již nezměnil. Obsazení jednotlivých míst s výjimkou předsedy se měnilo rok od roku v závislosti na personální situaci mateřského soudu. Přitom je třeba ještě poznamenat, že lichevní soud přidělené případy soudil, avšak jejich vyšetřování prováděl stejně jako u ostatní kriminality vyšetřující soudce krajského soudu. V letech 1919 - 1921 mělo vyšetřování lichevních věcí na starosti soudní oddělení XIII, od roku 1922 se o tento úkol dělila rovným dílem oddělení XIII a XV. Kancelářské práce zajišťoval jeden vrchní kancelářský oficiál, který měl v letech 1921 - 1922 přidělenou na výpomoc další pracovníci. Lichevní soud sídlil společně s krajským soudem v budově Justičního paláce ve Veleslavínově ulici č. 40 v Plzni.

Z porovnání údajů v rejstřících krajského a lichevního soudu vyplývá, že lichevní soud řešil nejvíce případů v letech 1920 a 1921. Pokud vezmeme za základ počet trestních případů zaznamenaných v rejstřících pro spisovou značku **Vr** Krajského soudu Plzeň a Lichevního soudu Plzeň, představovaly případy lichvy v roce 1920 přibližně 10,5 % a v roce 1921 6,4 % celkové trestní agendy. V následujících letech 1922 a 1923 klesl tento podíl na 3,7 % a 2,3 % případů. V důsledku stabilizace zásobovacích poměrů a uvolnění vázaného trhu se počet lichevních deliktů natolik snížil, že existence samostatných soudů pro jejich řešení zvolna ztrácela opodstatnění.

Lichevní soudy vykonávaly činnost do 29. dubna roku 1924. Tímto dnem vstoupil v platnost zákon č. 80/1924 Sb. z. a n., kterým byly lichevní soudy zrušeny a řízení pro lichevní trestné činy bylo přiděleno zpět řádným soudům, vojenským soudům a politickým úřadům. Rozpracované případy byly předány k dokončení jmenovaným institucím.

II. Vývoj a dějiny fondu

Osudy písemností vzniklých z činnosti lichevního soudu jsou nedílně spjaty s osudy písemností plzeňského krajského soudu. Spolu s nimi byly uloženy ve spisovně krajského soudu ve sklepě soudní budovy ve Veleslavínově ulici č. 40 v Plzni. O způsobu jejich uložení není nic bližšího známo, ale lze předpokládat, že odpovídal uložení běžných trestních spisů - rozdělení na „černé“ signatury (případy ukončené bez podání obžaloby seřazené podle černě natištěných čísel signatur **Vr**) a „červené“ signatury (případy s podanou obžalobou a uskutečněným hlavním líčením řazené podle čísla obžaloby napsaného červeně na spisové obálce).

Spisové značky užívané lichevním soudem odpovídaly registraturnímu plánu krajského soudu - pro zločiny a přečiny **Vr** (od roku 1924 **Tk**), pro ostatní trestní věci jinam neodkázané **Ns** (od roku 1924 **Nt**), pro odvolání z přestupků **Bl** (od roku 1924 **To**). Pro potřebu lichevního soudu byly založeny zvláštní knihy rejstříku pro řízení přípravné **Vr - Tk** (zločiny a přečiny), rejstřík obžalob a rejstřík odvolání v trestních věcech **Bl - To**. Existence zvláštního rejstříku **Ns - Nt** a spisů této signatury u Lichevního soudu Plzeň není doložena. Kromě shora uvedených registraturních pomůcek byl u lichevního soudu založen zvláštní rejstřík **Spo** pro odvolání

z trestních příkazů. Založení uvedených rejstříků prikazovalo již výše zmíněné vládní nařízení č. 597/1919 Sb. z. a n. Lichevní případy byly v těchto knihách číslovány odděleně od běžných trestních spisů (blíže viz přílohy 2 a 3). K rejstříkům vznikly i zvláštní jmenné indexy. Za účelem snadného rozlišení od běžných trestních spisů byly případy lichevního soudu zevně označovány nápisem „Lichva“. Lichevní soud dále používal k označování svých spisů i vlastní razítko s nápisem „Lichevní soud při krajském soudě v Plzni...dne...19..“, avšak jeho užívání nebylo důsledné a často na spisových obálkách i uvnitř spisů chybí.

V číslování spisů lichevního soudu ročníku 1919 panuje zdánlivý zmatek daný skutečností, že se zde překrývají dvě číselné řady. Po vzniku lichevního soudu v listopadu 1919 k němu začaly docházet nově napadlé případy, které byly zaznamenány na začátek nově založeného lichevního rejstříku pro řízení přípravné a dostaly signatury Vr 1 - 7/1919 Lichva. Kromě toho však lichevní soud převzal množství rozpracovaných případů krajského soudu, které přenesl do svého rejstříku pod původními čísly Vr 842 - 2787/1919 a pouze na spisové obálky doplnil označení Lichva. Některé z těchto převzatých případů byly dosud ve fázi vyšetřování, jiné již měly vypracované obžaloby. Po 1. lednu 1920 pak začal lichevní soud pro rozlišení od běžných trestních spisů krajského soudu číslovat nově došlé případy od čísla Vr 3001/20.

Situace u obžalob byla odlišná. Kancelářský úředník zanesl koncem roku 1919 do nově založeného lichevního rejstříku obžalob čísla 1 - 14/1919. Šlo o již vypracované obžalovací spisy k případům převzatým lichevním soudem do konce roku 1919. Původní číslo obžaloby bylo v rejstřících krajského soudu, na spisových obálkách i na vlastních obžalovacích spisech důsledně přeškrtnuto a nahrazeno novým. Po 1. lednu 1920 dostávaly obžaloby případů lichevního soudu pro odlišení od obžalob normální trestní agendy čísla počínaje 2001/20 bez ohledu na to, zda šlo o již vypracovanou a převzatou obžalobu, o obžalobu k případu převzatému od krajského soudu ve stadiu vyšetřování nebo o obžalobu k nově napadlé lichevní trestní věci. Číslování spisů i obžalob v jednotlivých letech existence Lichevního soudu Plzeň ukazují tabulky v příloze 2 a 3.

Hlavní část spisů lichevního soudu byla převzata společně se spisy krajského soudu z let 1898 - 1948 do Státního archivu v Plzni dne 21. prosince 1964 (položka č. 45/1964 knihy přírůstků; dohromady šlo celkem o 359 balíčků). Jedenáct spisů se dostalo do archivu spolu s jinými trestními spisy krajského soudu již dříve jako výsledek skartačních řízení prováděných pracovníky státního archivu v průběhu 50. let (viz skartační protokol čj. 23/51 ze 16. 6. 1951 a skartační návrhy Krajského soudu Plzeň ze 17. 9. 1953 a 26. 5. 1955). Přesné datum jejich převzetí však není možné určit.

Pro úplnost je třeba poznamenat, že ne všechny případy hospodářských trestných činů souvisejících s předražováním potravin a předmětů denní potřeby rozpracované koncem roku 1919 byly skutečně převedeny pod lichevní soud. Například spisy Vr 908/19, 915/19, 962/19 a 2662/19 se navzdory svému zaznamenání do lichevního rejstříku pro řízení přípravné před lichevní soud nikdy nedostaly, byly dokončeny krajským soudem a zůstaly zařazeny spolu s ostatními spisy signatury Vr ve fondu Krajský soud Plzeň.

III. Archivní charakteristika fondu

Po předání spisů Krajského soudu v Plzni do Státního archivu v Plzni v prosinci 1964 bylo přikročeno k postupnému pořádání převzatého materiálu. Mezi předanými písemnostmi se nacházely i materiály Lichevního soudu Plzeň. Archivní pracovnice Jiřina Ciprová je během pořádacích prací v roce 1968 vyčlenila a samostatně uspořádala do 25 kartonů pod názvem „Lichevní soud při krajském soudě v Plzni“ s časovým rozsahem 1918 - 1923. Fond v této podobě obsahoval pouze spisy. Při inventarizaci provedené v roce 1999 Mgr. Miroslavem

Eisenhammerem byly k fondu připojeny registraturní pomůcky z let 1919 - 1924, které se do té doby nalézaly mezi knihami fondu Krajský soud Plzeň. V témže fondu se nacházelo 11 spisů lichevního soudu, které byly do archivu převzaty mezi jinými trestními spisy ze spisovny krajského soudu již v 50. letech. Tyto spisy byly zpracovatelem zařazeny do fondu Lichevní soud Plzeň. Časové rozpětí některých spisů přesahuje horizont existence lichevního soudu ojedinele až o čtyři roky. Po zániku lichevního soudu však nedošlo ke změně signatur těchto spisů ani k jejich dodatečnému zanesení do rejstříků řádného soudu a činnost Krajského soudu Plzeň v nich se omezila na záznamy o jejich zapůjčení jiným institucím, případně řešení žádostí o odklad nástupu trestu u rozsudku vyneseného ještě lichevním soudem. Proto byly i takové spisy ve fondu ponechány. Časový rozsah fondu se tak změnil na (1918) 1919 - 1924 (1928). Název fondu byl upraven na „Lichevní soud Plzeň“ v souladu s metodickým pokynem SAS MV ČR č. j. AS/1-3665/97 ze 17. října 1997.

Spisy signatury **Vr - Tk** lichevního soudu převzaté dne 21. prosince 1964 byly zachovány v úplnosti bez skartace vzhledem k jejich označení „A“ v Metodických návodech a instrukcích pro zpracování archivního materiálu (zvláštní příloha k Sborníku archivních prací č. 2, roč. X, 1960, s. 268). V období před vydáním zmíněného metodického návodu však proběhlo u Krajského soudu v Plzni několik skartačních řízení, během kterých došlo k vyřazení části trestních spisů z počátku 20. let, mezi nimi i případů lichevního soudu. Fond Lichevní soud Plzeň proto není úplný; chybí přibližně čtvrtina spisů **Vr** z let 1920 a 1921. Z ostatních značek se dochoval pouze rejstřík ke spisům signatury **Bl - To** 1919 - 1924.

Při inventarizaci byly spisy seřazeny chronologicky a v rámci jednotlivých let vzestupně podle čísel. Registraturní pomůcky v souladu s pravidly pro inventarizaci spisového materiálu předcházejí v inventáři vlastním spisům.

Po zpracování obsahuje fond Lichevní soud Plzeň 5 knih o celkovém rozsahu 0,1 bm a 414 spisů uložených ve 25 kartonech o rozsahu 3,12 bm. Archiválie pocházejí z let 1918 - 1928 a představují 30 evidenčních jednotek zachycených v 7 inventárních jednotkách. Fond je kategorizován stupněm III. Jeho fyzický stav je dobrý.

IV. Stručný rozbor obsahu fondu

Spisy Lichevního soudu Plzeň vznikaly v období těsně po vzniku samostatné Československé republiky a odrážejí se v nich zejména zásobovací problémy, s nimiž se nově vzniklý stát potýkal. V počátečním období své existence řešil lichevní soud hlavně případy lichvy s potravinami. Některé z nich zasahují ještě do období první světové války, většina pak dokládá neutěšené zásobovací poměry let 1919 - 1921. Ještě dva roky po skončení války existoval v Československu vázaný trh, jehož omezení byla postupně odbourávána teprve během roku 1920. V některých případech zůstal státní monopol zachován, tak tomu bylo například u tabáku. Ve spisech můžeme najít doklady o porušování dodávkové povinnosti ze strany rolníků, kteří zatajovali část úrody, a o nelegálním obchodování s nejrůznějšími potravinami i jinými životními potřebami za ceny vyšší než úředně stanovené. Výčet zboží zmiňovaného ve spisech zahrnuje obilí, mouku, tabák, maso, vejce, brambory, máslo, ale i rum, dřeváky, kůže, hospodářská zvířata a nábytek. S postupným uvolňováním trhu se zájem šmelinářů soustřeďoval na tabák a cigarety, a to jak domácího původu, tak i pašované z Bavorska. Četné případy pokoutního obchodu s pašovaným tabákem, který na Plzeňsko proudil zejména z Poběžovic a Hostouně, řešil lichevní soud v letech 1920 a 1921. V létě roku 1922 naproti tomu přišla před soud řada udání ohledně maloobchodních cen ovoce pocházejícího ze sadů západočeských velkostatků. Léta 1922 - 1923 přinesla uklidnění situace na trhu s potravinami a předmětem soudního šetření se staly ve zvýšené míře případy přemrštěných nájmu za byty, obchody a dílny.

Podzim 1923 pak přinesl několik případů vyšetřování obchodů s francouzskou moukou dováženou na náš trh zejména obchodníky z Karlovarska.

Množství řešených případů i tvrdost rozhodnutí lichevního soudu se zmírňovala úměrně se zlepšující se hospodářskou situací státu. Značné procento případů bylo zastaveno ještě ve fázi vyšetřování a mnohé z vynesených rozsudků byly zprošťující. S přibývajícími lety od skončení války klesá počet vyšetřovaných případů i vznesených obžalob. Tresty odnětí svobody jsou většinou podmíněné, v případě nepodmíněných jde o tresty v řádu nejvýše měsíců. Pro žádný z dochovaných případů nebyl navržen zákonem umožněný trest v trvání pěti let a více.

Rozsudky lichevního soudu byly podle zákona č. 568/1919 Sb. z. a n. uveřejňovány na náklady odsouzeného v denním tisku. Příslušné výstřižky bývají ke spisům přiloženy.

Spisy představují hodnotný pramen jak pro zájemce o regionální dějiny období těsně po vzniku republiky, tak zejména pro historika zabývajícího se sociálními dějinami. Obsahují množství dokladů o cenách potravin i jiných předmětů denní potřeby v západních Čechách v období po první světové válce. Porovnání cen životních potřeb na černém trhu s cenami úředně stanovenými dává představu o skutečné úrovni zásobovací situace. Bez zajímavosti nejsou ani spisy týkající se nájemného. V případě živnostenských provozoven tvoří součást spisu zpravidla i seznam jejich vnitřního zařízení doprovázený cenovým odhadem.

Další materiál týkající se problematiky hospodářských deliktů v období před vznikem lichevních soudů může badatel nalézt v trestních spisech fondu Krajský soud Plzeň z roku 1919, případně z let předcházejících, které odrážejí zásobovací situaci za první světové války.

V. Záznam o uspořádání fondu a vyhotovení pomůcky

Fond Lichevní soud Plzeň uspořádal do současné podoby v březnu a dubnu 1999 pracovník I. oddělení Státního oblastního archivu v Plzni Mgr. Miroslav Eisenhammer, který též sestavil inventář a napsal k němu úvod.

V Plzni dne 30. 6. 2000

Miroslav Eisenhammer

Příloha č. 1

Seznam použitých pramenů a literatury:

Sbírka zákonů a nařízení státu československého 1919, 1924

Věstník ministerstva spravedlnosti 1919, č. 12 z 10. listopadu 1919

fond Krajský soud Plzeň - knihy, Rozvrhy práce krajského soudu 1918 - 1924

archiválie fondu Lichevní soud Plzeň

Příloha č. 2

Schéma číslování spisů signatury Vr (Tk) - lichva u Lichevního soudu v Plzni:

Rok 1918	Vr 2224/18	převzat pod původním číslem jako jediný spis z roku 1918 od Krajského soudu v Plzni
Rok 1919	Vr 1 - 7/19	lichevní věci napadlé na konci roku 1919 po vzniku lichevního soudu
	Vr 842/19 - Vr 2787/19	lichevní věci rozpracované krajským soudem v průběhu roku 1919 před vznikem lichevního soudu a předané lichevnímu soudu pod původními čísly
Rok 1920	Vr 3001 - 3335/20	
Rok 1921	Vr 3000 - 3213/21	
Rok 1922	Vr 4001 - 4088/22	
Rok 1923	Vr 3001 - 3051/23	
Rok 1924	Tk 3001 - 3022/24	

Příloha č. 3

Schéma číslování obžalovacích spisů u Lichevního soudu v Plzni

Rok 1919	1 - 14	případy převzaté od KS Plzeň do konce roku 1919 s hotovými obžalobami - staré číslo obžaloby bylo v rejstříku obžalob i ve spisech nahrazeno novým
Rok 1920	2001 - 2146	nové případy lichevního soudu i staré případy převzaté od KS Plzeň po 1. lednu 1920 bez ohledu na stupeň zpracování v okamžiku převzetí
Rok 1921	2001 - 2130	
Rok 1922	2001 - 2026	
Rok 1923	2001 - 2010	
Rok 1924	2001 - 2008	

INVENTÁRNÍ SEZNAM

Inv. č.	Sign.	Název	Časový rozsah	Číselné rozmezí	Evid. č. kartonu
I. Registrurní pomůcky					
1		Rejstřík pro řízení přípravné Vr - Tk - lichva	1919 - 1924		K 1
2		Rejstřík obžalob - lichva	1919 - 1924		K 2
3		Rejstřík odvolání Bl - To - lichva	1919 - 1924		K 3
4		Index jmen obviněných a obžalovaných k rejstříkům Vr, Bl a Spo - lichva	1919 - 1921		K 4
5		Index jmen obviněných a obžalovaných k rejstříkům Vr (Tk) a Bl (To) - lichva	1922 - 1924		K 5
II. Spisy					
6	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1918 (1924)	2224	1
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1919 (1922)	1 - 916	1
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1919 (1924)	937 - 1493	2
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1919 (1923)	1520 - 2249	3
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1919 (1923)	2263 - 2275	4
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1920 (1921)	3001 - 3009	4
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1920 (1926)	3010 - 3032	5
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1920 (1924)	3033 - 3060	6
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1920 (1928)	3061 - 3082	7
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1920 (1925)	3086 - 3110	8
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1920 (1926)	3111 - 3130	9
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1920 (1925)	3132 - 3147	10
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1920 (1925)	3148 - 3182	11
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1920 (1927)	3184- 3228	12
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1920 (1923)	3229 - 3265	13
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1920 (1927)	3266 - 3287	14
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1920 (1925)	3288 - 3334	15
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1921 (1925)	3001 - 3038	16
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1921 (1926)	3041 - 3080	17
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1921 (1926)	3081 - 3128	18
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1921 (1924)	3129 - 3208	19
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1922 (1925)	4001 - 4015	20
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1922 (1924)	4016 - 4040	21
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1922 (1923)	4041 - 4068	22
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1922 (1926)	4069 - 4088	23
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1923 (1926)	3001 - 3015	24
	Vr	Zločiny a přečiny - lichva	1923 (1925)	3016 - 3050	25
7	Tk	Zločiny a přečiny - lichva	1924	3001 - 3016	25

Základní údaje o fondu a pomůcce k němu

Název fondu:	Lichevní soud Plzeň
Značka fondu:	LS Plzeň
Časový rozsah fondu:	(1918) 1919 - 1924 (1928)
Počet inventárních jednotek:	7
Počet evidenčních jednotek:	30 (5 registraturních pomůcek, 25 kartonů spisů)
Rozsah fondu v bm:	3,22 bm (0,10 bm knih + 3,12 bm kartonů spisů)
Místo uložení fondu:	Státní oblastní archiv v Plzni, Sedláčkova 44, Plzeň
Stav ke dni:	30. 6. 2000
Fond uspořádal:	Mgr. Miroslav Eisenhammer
Inventář sestavil a úvod napsal:	Mgr. Miroslav Eisenhammer
Počet stran:	12
Počet exemplářů:	6
Inventář přepsal:	Mgr. Miroslav Eisenhammer
Inventář schválil:	PhDr. Vladimír Bystrický, CSc., ředitel SOA v Plzni

Nově vymezené a revidované evidenční jednotky při GI 2012/2013

<i>Název archivní pomůcky:</i>	Lichevní soud Plzeň
<i>Značka archivního fondu:</i>	LS Plzeň
<i>Časový rozsah archivní pomůcky:</i>	(1918) 1919-1924 (1928)
<i>Počet evidenčních jednotek zpřístupněných archivní pomůckou:</i>	30 (3 podací protokoly /soudní rejstříky/, 2 indexy /seznamy jmen/, 25 kartonů)
<i>Počet inventárních jednotek zpřístupněných archivní pomůckou:</i>	7
<i>Rozsah archivního fondu v běžných metrech:</i>	3,12 bm
<i>Stav archivního fondu ke dni:</i>	30. 11. 2013
<i>Vypracoval:</i>	J. Jelen